

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Legia Catholica

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Leodienses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64596)

XXX. S. H V B E R T V S.

TRicesimus iste est à S. Ma-
 terno , sed propriè Primus
 Tuus, (iterum te alloquor) Ô
 L E G I A C A T H O L I C A . Huic
 Episcopatum debes, quem ad te
 transtulit cum sacro S. Lamber-
 ti Corpore. Potesne dubitare,
 fueritne Catholicus, qui Lam-
 berti Magistri sui vsus consilio,
 Romam adierit, Apostolorum
 sacra Pignora supplex adoratu-
 rus : qui inibi, eius morte diui-
 nitus cognitâ, ipsius pedo ab
 Angelo allato, à Sergio Papâ
 illi sit surrogatus : qui sacrâ
 S T O L A , mirabilium & stu-
 pendorum miraculorum , tot
 iam secula, patratrice, fuerit or-
 natus : qui Lamberti Magistri
 Corpus, tamquam sacras Reli-
 quias transtulerit : qui Ecclesias
 ædi-

ædificarit, & Pontifex sacraue-
 rit, Catholicis cæremonijs ad-
 hibitis: qui aqua, & oleo be-
 nedicto sit vsus: qui Angelico
 concentu, in exequijs honora-
 tus fuerit: cuius denique Cor-
 pus à putredine diuinitus sit cõ-
 seruatum? Dubitet hunc Ca-
 tholicum fuisse, qui ipse Catho-
 licæ Communionis expers est.
 Sanctissimè obiit anno 727.

XXXI. S. FLOREBERTVS

SVccessit S. Huberto, Sancto
 Patri, Sanctus Filius, Flore-
 bertus: de quo hoc tantum oc-
 currit notandum, Patris vesti-
 gijs institisse; vtique maximè in-
 tuenda Fide, & Religione Ca-
 tholica.

XXXII. FVLCARIVS.

Obtinuit ab Imperatore Lu-
 douico, vt Ecclesiæ Leo-
 diensis

diensis redditus annuos augetet.
 Iussu S. Stephani Romani Pō-
 tificis, operam suam impendit
 in cognoscendis actis S. Swi-
 berti : vt in Sanctorum nume-
 rum referri posset, quod voce
 Ecclesiastica vocamus Canoni-
 zari.

XXXIII. A G I L F R I D V S.

PRiorum Episcoporum vesti-
 gijs insistens, Catholicam Fi-
 dem, & retinuit, & diligenter
 docuit. Carolo Magno Impe-
 ratori carissimus.

XXXIV. G E R B A L D V S.

DE huius Catholica Fide, &
 Pietate, testentur Anselmi,
 Canonici Leodiensis versiculi :

*Catholico more Gerbaldus
 functus honore,
 Ecclesie multa bona contu-
 lit, intus, & extra.*

Testatur & hoc, quòd cum Romano Pontif. Leone, Carolo Imperatore, alijsque multis interfuit solemnì Canonizationi S. Swiberti. Et illud, quòd ab eodem Pontifice obtinuit. vt Ecclesias honori Dei, & B. Mariæ Virg. dicatas, Tungris, Vifeti que consecraret.

XXXV. WALCANDVS.

IN Eremo Arduennate, loco, qui Andainum dicebatur, Clericos in Monachos commutauit: deditque, vnde commodè alerentur, & Magno Deo seduli deseruirent. Eò se contulerunt, tum alij, tum aliquot è Canonicis Cathedralis Ecclesiæ S. Lamberti. Iisdem Monachis Walcandus Corpus S. Huberti primi Leodiensis Episcopi, concessit, annuente Pontifice, Ludouico

douico Pio, Caroli Magni Filio, & Synodo Prouinciali, Aquisgrani habitâ. Idem Corpus ipse, splendidissimâ cum pompâ, ipso etiam Imperatore comitante, eò transtulit, & Locum magnis redditibus dotauit.

XXXVI. PIRARDVS.

VTi priores Episcopi, Catholicus vixit, Catholicus obiit, & Populum sibi commissum, Successori Catholico Catholicum reliquit.

XXXVII. HIRCARIVS.

Hircarius itidem, nihil à Catholicâ Doctrinâ deflexit, nihil in Populo diuersum passus est.

XXXVIII. FRANCO.

E Monacho Lobienſi, Episcopus Leodiensis factus est.

Nort-

Nortmannis Ecclesiæ eiusdem
 fines vastantibus armatus oc-
 currit, eosque vel cecidit, vel
 longè fugauit. Et quamuis du-
 rà necessitate coactus, impiorū
 sanguinem fuderat; Altare ta-
 men de more accedere ausus nō
 est. Quod manifestè pertinet
 ad Disciplinam Catholicam.

Idem Franco, rogatu Auæ
 Abbatissæ Hekensis, SS. Vir-
 ginum Remullæ, & Harlindis
 Corpora, è terrâ eruta in The-
 cam argenteam, multo auro or-
 natâ, reuerenter imposuit. Præ-
 fuit hic Ecclesiæ Leodiensi an-
 nis 48. & obiit anno Seruato-
 ris 903.

XXXIX. STEPHANVS.

Composuit, quæ in Rituali-
 bus Ecclesiæ libris vocantur
 Respōsoria, & Antiphonæ, quæ
 in

in *S. Lamberti* officio canuntur. Item ad Robertum Merensem Episcopum, Capitularium Librum, in quo Capitula, Responsoria, Versus, Collectæ, ad singulas diei, & noctis horas, quæ toto anno usurpantur. Iussit idem totâ Diœcesi celebrari festum *B. Eugenij Martyris*.

X L. R I C H A R I V S.

Stephani Episcopi Responsoria, cæteraque Ritualia, probavit, & laudavit. Altare ad *SS. Trinitatis* honorem dedicavit: ex Abbate Prumiensi, Leodiensis Episcopus factus, & auctoritate Ioannis Papæ Romæ ordinatus. Ecclesiam *S. Petri Leodij* reparavit, dedicavit, dotavit, & inibi triginta Canonicos constituit.

X L I.

XLI. HUGO.

ABbas prius Monasterij S.
Maximini apud Treuiros
Hugo Leodiensem Ecclesiam,
Catholicè Catholicus, vt cæte-
ri ante se, rexit, & in Catholicâ
Fide promouit.

XLII. FARABERTVS.

Hic quoque Abbas, è Mona-
sterio Prumiensi ad Leodië-
sem Episcopatum vocatus est.
Interfuit Synodo Engelheimē-
si, Agapeti Papæ iussu congre-
gatæ.

XLIII. RATHERIVS.

Dvo proximi, Abbates; iste
Monachus fuit Lobienfis:
tum Episcopus Veronensis: po-
stremo, Leodiensis. Vnde pul-
sus, ad Cœnobium Lobienfe
rediit,

redijt, & iterum Monachus, obijt. Extant aliquot libri, ingenij eius egregia monumenta, & Catholicæ Religionis argumenta. In his sunt, Vita S. Vrsuari, &, De Corpore, & Sanguine Domini, & contra Hæresin Authropomorphitarum. Extant eiusdem aliquot etiam Epistolæ: in quarum vnâ, ad Ioannem Papam scriptâ, ipsum Papam vocat Archipræsulum Archiepiscopum.

XLIIII. BALDRICVS.

Hic, vt egregio Magistro, instituendus Catholicâ Doctrinâ traditus S. Bruno, Othonis Imperatoris Frater, Coloniensis postea Archiepiscopus: cuius sanctitatē qui leget, colligat & Magistri Catholicam sedulitatem.

XLV.

XLV. ERACLIVS.

ERuditissimus, & Eruditorum amator vnicus, duas Leodij Ecclesias cōdidit; S. Pauli alteram; alterã S. Martini: vtramq; consecrauit: vtriq; triginta Canonicos attribuit. S. Laurentij etiam Ecclesiam fundauit; sed morte sublatus, ad fastigium educere non potuit. Singulare, & planè Catholicum est, quod subiungo.

Laborabat Eraclius morbo, qui Lupus dicitur. Is miseri hominis carnes depascebatur. Vouet Eraclius se ad B. Martini tumulū profecturum: tum vorum implet. Septem ipsas noctes inibi pernoctat, orationibus perpetuis vacans, lacrymis madidus. S. Martinus apparet: Cruce cōsignat hominem: momento

mento sanatur, morbo Crucis illo signaculo tamquam absterfo. Eraclius, iussus Missam mox celebrat publicè. Populus prodigio acclamat, & applaudit. Iussu Sancti Medici sui fit Eraclius Canonicus Turonensis. Reuersus Leodium, Ecclesiam, quam dixi, in honorem S. Martini ædificat. Ex eo tempore, Canonici Leodienses S. Martini, & Turonenses, Confratres censentur. Omnia hæc Eraclius manu suâ posteris consignata reliquit. Post hæc, diuino, monitu ter repetito, idem S. Eueruarii Martyris Corpus è terrâ eleuauit, & in loco, qui Rutis dicitur, haud procul Tungris, decenter collocauit, populo deinceps adorandum.

XLVI. NOTGERVS.

ERaclio rebus humanis, anno
 970. sublato, sufficitur Not-
 gerus, à S. Gercone, Colo-
 niensi Archiepiscopo consecra-
 tus. Ecclesiam Sanctæ Mariæ,
 & Sancti Lamberti ædificijs ad-
 ditis ampliorem fecit, & multis
 ornamentis illustriorē. Sublato
 Capri-Montis latrocinio (in-
 ductis Clericorum habitu mi-
 litibus) & destructâ inibi San-
 cti Ioannis Apostoli Ecclesiâ,
 aliam sub eiusdem patrocinio,
 Leodij in Insulâ ædificauit. Ex-
 truxit item B. Mariæ Virginis
 Ecclesiam Parochialem, Cathe-
 drali contiguam. Tum S. Pauli
 Collegiatam perfecit & vigin-
 ti Canonicis denos addidit. Ne-
 que eâ Catholicâ pietate con-
 tentus, S. Crucis Ecclesiam ad-
 didit,

didit, ac dotauit. Accessit postea ab eodem cōdita Ædes S. Dionysij, viginti primum Canonicis constitutis; quibus alij decem postea accesserunt. Eidem debet Oppidum Fossę suam Ecclesiam, & alia plura suas: Eidem Monachi multi, & Sanctimonialiales, disciplinam, & vitam verè Religiosam. Defunctorū quoque curam suscipiens Notgerus, eorum memoriam eo tempore à S. Odilone Abbate institutam postridie Kalend. Nouembres, in suam Ecclesiam transtulit. Sanctorum Reliquias sacras, sedulò conquisiuit; in varias Ecclesias transtulit: ornauit: in honore habuit, & haberi voluit. Lubet versiculos aliquot subiungere, parum quidē comtos, aut emendatos; sed qui Catholicam eius fidem egregiè commendent.

CATHOLICA. 45

Sponte cadunt Hareses sub
forti milite Christi :

Fraus, & ficta fides, tumor,
& Cōmenta fugantur,

Et deprensa tremunt, tam-
quam sub Iudice morū.

Quę subnecto, non carent Mi-
raculo :

Nam sumus experti, Qui-
cumq; fuit violator

Ecclesie, postquam hunc fe-
riēs, anathemate vinxit,

Corpore & exclusit, sacro
vel Sanguine Christi:

Iuit in Exilium, resipisce-
re ni properasset.

Si rabie caruit, sed nō pru-
rigine turpi,

Et reliquā scabie, quā po-
stea nemo piaret :

Aut fregit collū, vel ama-
tos perdidit artus.

Talis erat reprobis, —

C 2

Ob

Ob hæc, & alia plura, alius
Poëta, Legiam alloquens, me-
ritò ita canit: *Notgerum Chri-
sto: Notgero cetera debes.*

Ecclesiæ Leodiensi annos præ-
fuit 36. Obijt anno 1007.

XLVII. BALDRICVS.

Successit Baldricus, Notgeri
æmulator egregius. *In hono-
randis Ecclesiis (verba sunt An-
selmi Canonici Leod.) earum-
q; rebus augendis, magnificus
fuit: adeo, ut nullam in Epi-
scopatu suo Ecclesiam, nullum
præteriret Cœnobium; quod
non aliquo vel agrorum, vel
decimarum fructu donauerit:
Ex prædiis sui patrimonij,
Christi Pauperes, in Ecclesiis
Deo seruientes, hæredes fece-
rit.*

Idem Ecclesiam B. Marię, &
B.

B. Lamberti : itemque S. Bartholomæi, à Godeschalco Maioris Ecclesię Præposito cõstructam, dedicauit, & consecrauit. Fundamenta item iecit Ecclesię S. Iacobi, & vsque ad fenestras opus perduxit ; etsi absoluere mors illi inuidit. Reliquias sacras Andreę Apostoli supplex veneratus est. Arnulpho Comiti preces, & Sacrificia pro defuncto pollicitus est, & promissum præstitit.

XLVIII. WOLBODO.

Ecclesiam S. Iacobi, à Baldrico inchoatam absoluit. Missas celebrat, & ante singulas, totum Psalterium recitat. Processiones Cleri instituit. Crucis Imaginem veneratus est, & in eius amplexu mortuus. Ad eius Reliquias multa, & magna Miracula patrata sunt.

XLIX. DV RANDVS.

Quid ego hunc Catholicum
 fuisse probem? Probet ipse
 nobili illâ suâ Epistola, quam
 ad Robertum Franciæ Regem
 dedit, contra Brunonem Ande-
 gauensem Episcopum, & Be-
 rengarium Turonensem, qui
 Corporis Christi veritatem in
 Eucharistiâ, Hæretici negabât,
 & ymbra tantum, ac figuram
 esse asserabant. Recitat eam E-
 pistolam Annalium Ecclesiasti-
 corum nobilis conditor Baro-
 nius, Christi anno 1035. Ex
 quâ hoc solum fragmentum de-
 scribo: *Non est tam pro illis*
(Brunone, & Berengario) Con-
cilium aduocandum, quàm
de illorum supplicio exqui-
rendum. Adde ipsius Baronij
 de Ecclesiâ Leodiensi iudicium,
 quod

quod, eâ Epistolâ citatâ subiun-
git: *Vides, Lector, prima spi-
cula in virulentum draco-
nem, vibrata fuisse à Nobi-
lissima Ecclesia Leodiensi, Ca-
tholicæ Fidei tenacissima: in
primis verò ab eius Episcopo
Durando, nec non ab eiusdem
Ecclesiæ Scholastico. Schola-
sticum intelligit Baronius, no-
mine Adelinum, qui postea
Brixienfis fuit Episcopus. Hic
Epistolam ad Berengarium, eo-
dem argumento scripsit: quâ il-
lum hortatur, vt pacem Catho-
licam ne perturbet, dum Eccle-
siæ Dogmata euertere conatur.
Obijt Durandus anno 1025.*

L. REGINARDVS.

[Leodiensem Ecclesiam iste à
S. Materno quinquagesimus
obtinuit: sed per nefariam si-

moniam. Quam tamen simoniam canonicè, & Catholicè expiauit. Nam Romanum Pōtificem, Christi Vicarium agnoscens, in Urbem profectus est, vt eo crimine solueretur. Ibi ad Ioannis Papæ pedes se abiecit: & interruptâ multis singultibus oratione, culpam confessus est: Pastoralem baculum in S. Petri Altari deposuit, & cum eo Episcopatum. Quem tamen tertio pōst die illi Pontifex restituit.

Leodium reuersus, Ecclesiam S. Laurentij ædificauit, siue renouauit: eandem prædijs auxit, & *Triginta ibi Monachos regulariter viuentes constituit*, inquit Anselmus. Sepultus est in eadem Sancti Laurentij Ecclesia Reginardus, anno 1038.

CATHOLICA. 51

LI. NITHARDVS.

DVæ Parochiales Ecclesiæ,
Sancti Thomæ, & S. Re-
migij, in Ciuitate Leodiensi: &
Sacellum S. Benedicti, in Arce
Dionantensi, hunc Catholicum
fuisse probant.

LII. WAZO.

PLurima sunt quæ huius Ca-
tholicam Fidem probent. E-
go breuissimo compendio hæc
tantum excerpo.

Iudæum disputando supera-
uit. Pro ouibus suis emori per-
optabat, hostibus Ecclesiæ, so-
lo Crucis signo armatus, fre-
quenter sese obijciens. In cau-
sis Ecclesiasticis, non Impera-
toris; sed Romani Pontificis
sententiam attendendam, liber-
rimè coram Imperatore ipso,
C 5 pluri-

pluribus Episcopis, & Proceribus, professus est. Manichæorum insanas hæreses insectatus est, luculentâ epistola ad Episcopum Catalaunensem datâ; qui eum, vt sapientissimum, & maximè Catholicû Antistitem, consuluerat. Ad Imperatorem scripsit, A solo Deo iudicari debere Christi Vicarium Pontificem Romanum.

Ab Imperatore eodem indignè, & non pro Episcopali fastigio, verbis choleram spirantibus, exceptus, liberè respondit, quod Anselmi verbis ponam. *Etsi VVaxonis persona forsitan indigna est honorari; Sacerdotalis tamen gratia, per inunctionem Sacri Chrysmatis, à DEO mihi collata, non deberet inter populares turbas tam inhonestè*
fa-

fatigari. Ad hæc Imperator,
 indignâti typho respondens:
 Similiter, ait, & ego oleo sa-
 cro, datâ mihi præ cæteris, im-
 perandi potestate, sum perun-
 ctus. At venerabilis Presul,
 iustitiæ tactus fervore, super-
 bientem Regem paucis corri-
 puit: Hactenus, inquiens, vo-
 bis incognitum puto, quia
 quantum vita est morte præ-
 stantior, tantum est, nostra
 inunctio, vestrâ inunctione
 præstantior: Vobis siquidem
 criminosos alligandi, & eo-
 rum corpora perimendi, re-
 vera est collata potestas: nobis
 peccatores absolucndi, & eorû
 animas ab eternâ morte re-
 suscitandi, concessa est digni-
 tas. En Wazo! de quo merito
 eius tumulo Poëta se scripsisse
 censuit.

Ante

*Antè ruet mundus, quàm
surgat VVazo secundus.
Obijt anno. 1048.*

LIII. THEODVINVS.

ECclesiam Beatæ Mariæ in Hoyo, à fundamentis, vsque ad laquearia, ædificauit, vel restaurauit: & in eiusdem Dei Genitricis honorem dedicauit, cui erat præcipuâ deuotione addictus. Quindecim Canonicis, alios totidem ibidem addidit. Dedicauit etiam Ecclesiam S. Eueruarii Martyris, in Rutis. Reliquias S. Iacobi Apostoli, Compostellâ petijt, & obtinuit: item SS. Bartholomæi, Sebastiani, & Pancratij: quas celebri pompâ & excepit ipse, & ab Ecclesiâ totâ excipi præcepit. *Testati nobis sunt
sæpenumero Maiores nostri,
(inquit*

CATHOLICA. 55

(inquit Ægidius) quòd etate
suâ nulla prorsus iucundior
dies Vrbi aliquando affulse-
rit Leodienfi.

Neque minore gratulatio-
ne, & voluptate accepta Crucis
Christi particula, à Stephano
Papâ Leodium missa: itemque
Reliquiæ sacræ Sancti Lauren-
tij Martyris.

LIV. HENRICVS

PRIMVS.

ERat hic Archidiaconus Vir-
dunensis, cum Episcopatum
Leodien. obtinuit: & à S. An-
none Archiepiscopo Colonien-
si, more Catholico consecratus
est.

LV. OBERTVS.

CAnonicus Ecclesiæ Cathe-
dralis, & Sanctæ Crucis Pre-
positus

positus Obertus, Episcopus factus, Corpus S. Odæ Virginis (quæ cæca, ad sacras S. Lamberti Reliquias, lumen receperat) è terrâ leuauit, & honoratiore loco, in Ecclesiâ Rhodensi collocauit. Lætus etiam excepit Reliquias S. Sepulcri, & S. Iohannis Baptistæ, ab Arnulpho, Ierosolymitano Patriarchâ, per Petrum Eremitam sibi transmissas.

Templum item S. Lamberti eiusque Altare magnificè exornauit, multis pretiosis vestibus ad Sacrificij splendorem, additis. Præterea Ecclesias Parochiales, S. Huberti Leodij, & S. Fidei in Suburbio ædificauit, & dotauit. Obijt anno 1119.

LVI. S. FREDERICVS.

Fredericus, frustra nitente cō-
trà Alexandro inuasore adul-
terino Episcopatus; in Synodo
Coloniensi, mirâ concordîâ eli-
gitur: & à Calixto Papâ Re-
mis consecratur.

Hoc Frederico Episcopo,
Henricus Imperator, Episco-
patum, & Abbatiarum Colla-
tionem à prioribus Imperato-
ribus vsurpatam, remisit, & Ca-
nonicam fieri electionem, at-
que Consecrationem, permisit.

Veneno ab improbis S. Fre-
dericus sublatus est anno Chri-
sti 1121. Episcopatus anno 2.
multis Miraculis cuiusque ge-
neris, post mortem clarissimus.

LVII.

LVII. ALBERO.

CAnonicos Regulares constituit in Ecclesiâ S. Ægidiij, in Mõre publico. Ædificauit Monasteriũ Ordinis Præmonstratensis in Castello Cornelij. Mõtis : & in Cœmeterio S. Dionysij, Parochialem Ecclesiam S. Aldegundis : in Claustro verò S. Petri, Ecclesiam SS. Clementis, & Trudonis.

LVIII. ALEXANDER.

Contra Godefridum, Ducem Louaiensem, cædibus, rapinis, & incendijs Leodiensem Episcopatum vexãtem pugnatus, S. Lamberti opem, orationibus, & ieiunijs obtinuit : & copijs licet longè impar, eius exercitum fudit, & fugauit, labaro eius capto, quod multis post

pōst annis, Leodiensis Clerus
in publicis Processionibus, vi-
ctoriæ, & nobilis Triumphū
monumentum gestitavit.

Nouū Monasterij, prope
Hoyum, Alexander Ecclesiam
perfecit, dedicauit, muneribus
exornauit, & auxit; calice in
primis nobili ad Sacrificium.

Fundamenta iecit Monaste-
rij Floreffiensis, prope Namur-
cum. Eiusdem authoritate, fun-
datum est, iuxta Ecclesiam S.
Christophori, Hospitale Koki-
norum, Ordinis S. Augustini:
quod regi, & visitari voluit ab
Abbate S. Laurentij.

Huius Alexandri tempore,
circa annum Dñi 1130. erāt
in Ecclesiā S. Lamberti Leo-
dij, Canonici summo genere
prognati, Regum Filij nouem:
Ducum quatuordecim: Comi-
tura

rum viginti nouem: Baronum septem. Quorum nomina Brui- stemius locuples author, sigil- latim recenser.

LIX. ALBERO II.

DEbet huic Ecclesia Leodien- sis recuperata multa deper- dita, ab improbis, tamquam abigeis, auersa. Inter hæc prin- cipem locum obrinet Castrum Bullonium, à Raynaldo Co- mite, contra ius, & fas, tyranni- cè occupatum. Debetur hæc expeditio post Deum, potissi- mū, ac soli fere S. LAMBERTO: cuius Corpus in Castra dela- tum, effecit, quod nulla huma- nâ vi, aut industriâ effici posse videbatur. Vnde & meritò in Ecclesiâ Leodiēsi, ab annis iam quingentis, festum agitur, cui *Triumpho Bullonico* nomen est.

Historia est illustris, & scitu
iucundissima: sed in hoc bre-
uissimo cōpendio minimè nar-
randa. Descripta à nobis est ex
optimis Authoribus in S. Mar-
tyris Vitâ, ex quâ hauriat licet,
cui volenti fuerit. Obijt Albero
secundus, & ei successit Henri-
cus Secundus an. Domini 1145.

LX. HENRICVS II.

Miracula S. Bernardi Leodij
patrata vidit, & probauit.
Alnense Canoniorum Colle-
gium in Monasterium, eodem
S. Bernardo rogante, mutauit.
Ab Henrico Namurcensi Co-
mite, iniusto bello appetitus, S.
LAMBERTI ope (cuius Cor-
pus ad prælium delatum est)
insignem victoriam obtinuit;
hostibus diuinitus stupore cor-
reptis, Ecclesiasticorum ne vno
quidem

quidem aut capto, aut vulne-
rato.

In Italiam secundo profe-
ctus, Corpora trium Regum
Magorum, pro Ecclesiâ suâ
Leodiensi obtinuit, prope Me-
diolanum, reperta. Sed Episco-
po apud Papiam defuncto, de-
lata non sunt. Quiescunt mo-
do in Colonia Agrippina.

LXI. ALEXANDER II.

PAUCIS, quibus Ecclesiæ, præ-
fuit, annis, illud de eo Catho-
licum habemus, Quod iussu Pō-
tificis Aquisgrani, Caroli Ma-
gni Ossa, præfente Frederico
Imp: ynà cum Raynaldo, Co-
loniensi Archiepiscopo, è terræ
latebris educta, in feretro ar-
genteo reuerenter collocavit. Id
contigit anno 1166.

LXII.

LXII. RADVLPHV S.

Ecclesiam S. Laurentij, in Suburbio Leodiensi, fulmine tactam, nouâ dedicatione lustrauit. Corpus S. Domitiani, Hoyi in loculo argenteo repositum, hæctenus terrâ obrutum.

Huius tempore, multâ sanctitate, & Prophetiæ Spiritu illustris fuit Dei Sacerdos Lambertus le Begue, is qui primus Viduas, & Virgines, quibus vel facultas deesset, vel volûtas Religiosum Institutum suscipiendi, hortatus est, vt Castitatis nihilominus propositum arriperent: & quò hoc facilius, iucundius, & constantius præstarent, plures simul conuenirent, vt coniunctâ habitatione, conuictu, & mutuo exemplo ad virtutem incitarentur. Eæ ab
Authore

Authore *Beguina* vocatæ sunt.
Quarum numerus ita creuit, vt
in Ciuitate Leodiensi vix inter
tot Ecclesias vlla sit, quæ eius-
modi domicilio careat, pijs ho-
minibus certatim ad tam san-
ctam vitæ rationem, facultates
suas conferentibus. Manauit
Ciuitatis Principis exemplum,
primū ad minora Ditionis Leo-
diensis Oppida, ac deinde per
reliquum Belgium: Debetur
hoc certò Dicecesi nostræ, quid-
quid in viciniâ nostrâ quidam
sentiant: qui nuper & nomen,
& rem ipsam, ad Sanctam Beg-
gam auertere conati sunt: in
cuius tamen rebus gestis, nul-
lum, ne ipsi quidem vestigium
reperiunt. Neque nos mouet,
quòd litteras quasdam produ-
cunt *Beguinagiorum*, quibus
res antiquior probatur nostro
Begue;

Begue; nemo nescit, quàm facile hæc talia, fingantur. assimulentur, adulterentur. Certè si quis iam litteras proferret, quibus probare tenderet, S. Hubertum fuisse Episcopum Tornacensem, non Leodiensem; meritò exploderetur. Simile hîc dixerim. Manet nobis nostra Possessio. Nec tam ignaui sumus, ut ab ea nos pellat fragmentum chartæ, & modicum ceræ, aut pulvis.

Cæterum Radulphus Episcopus, Cruce signatus, cum multis alijs Terram-Sanctam petijt: & inde reuersus obiijt anno salutis 1191.

LXIII. ALBERTVS
LOVANIENSIS.

Legitime à Clero electus, Lothario, per simoniam se ingerenti,

renti, eiusque patrono Imperatori, gnauiter se opponit, & ius suum tuetur. Romam ad Sedem Apostolicam, primum appellatum eò ipse proficiscitur. Confirmatur à Papa eius electio: qui & purpurâ Cardinalitiâ eum ornat. Româ rediens, Mitram à Pontifice allatam, Lobienſi Abbati donat; potestatis insignie. Dehinc Remos profectus, ab illius Ecclesiæ Archiepiscopo Wilhelmo Episcopus consecratus est. Is Wilhelmus inter ipsa Consecrationis solennia, diuino monitu eruditus, Alberto clarè prædicit, Martyrem Christi futurum. Verus fuit vates. Nam audito reuerenter Missæ sacrificio, ab aliquot Alemannis proditoribus, tredecim vulneribus confossus, capite confracto, & disperso cerebro,

bro, innocentem Deo animam
generosus Martyr, sanguine
purpuratam representavit.

Ne de vero Martyrio dubites;
plura miracula Remis ad eius
Sacras Reliquias patrata, fidem
faciunt. Oblata Deo gratissima
hæc Hostia anno 1192.

LXIV. ALBERTVS
DE CVYCK.

Impetratas à Cælestino Pon-
tifice, S. Laurentij Reliquias,
Româ Leodiû gratulabundus
detulit. Huius tempore, blas-
phemus quidam vino æstuans,
ipso Christi Domini Natali
die, Imagini eiusdem Christi
carnes aſtas, veru adhuc hæren-
tes, obtulit, insultans, quòd fo-
lus ieiunus perſisteret, alijs e-
pulantibus. Protinus obuerſum
veru oculum impio ioculatori
exſculpiſit.

D

Illud

Illud quoque prodigiosum. Præpositus Maioris Ecclesiæ, nepotem quendam suum, Monasterium S. Iacobi Leodij ingressum, & Monachum profectum, armatis Satellitibus, vi extraxit. Conquestus apud Episcopum Abbas, cum nihil proficeret, Præpositum ad Diuinum Tribunal citat, intra quadagesimum diem, inibi rationem facti redditurum. Irridens Præpositus, hominem, tanquam fanaticum contemnit. Sed non diu impunè tulit. Quadagesimo die constituto, Abbas emoritur. Pulsantur Catholico more campana æra. Balneo Præpositus corpus tum fortè fouēs, quærit, Quid sibi illa compulsatio velit? causam audiens, ac diem, citationemque recordans: Mihi quoque, inquit, migrandum,

dum, & coram iusto Iudice
comparendum est. Et cum di-
cto, horrendo cum eiulatu, ani-
mam eijcit.

Quod iam subiungo, non vi-
deatur fortè ex ijs esse, quæ Le-
giam Catholicam probent. Cū
tamen insigne sit beneficium,
Leodiēsis meis diuinitus col-
latum, non est visum, hoc tem-
pore, quo contigit, reticendum.

Carissima Leodij, & in vici-
niâ, erat annona lignorum, quæ
ad omnem vsum vitæ humanæ,
culinæ maximè, atque eorum
opificiorum, quæ ignis ministe-
rio exercentur, necessaria sunt.
Faber erat ferrarius, quem gra-
uis inopia premebat. Cui cum
Senex quidam ignotus, candi-
dâ veste indutus, se obtulisset,
eumque comiter salutans, in-
terrogasset, ecquid valeret? ec-

quid ars, & mercimonium rectè procederet? respondissetque Faber, se lignorum, & carbonum inopiâ ad incitas redactum; ille humaniter, Vade, inquit, ad montem, qui Monachorum dicitur, ibi fode; & terram reperies nigram, aptissimum ignis, ad omnem usum, nutrimentum: Faber, amicis adhibitis, paret monitis, fodit, & atrum illum carbonem eruit, quem *Hullam* vocamus, multo bitumine pinguem, qui supra quadringentos iam annos, & toti ditioni Leodiensi, & vicinis, remotioribusque populis, ignem alit, tum calidissimum, tum vilissimum, & maxime parabilem. Hæc tēpore huius Episcopi Alberti contigerunt. *Hulla* anno ferè 1200. eo, quo dixi modo, ostensa, & reperta est.

LXV. HUGO DE
PETRA-PONTE.

Fundavit Monasterium Val-
 lis S Lamberti prope Leo-
 dium, Ordinis Cisterciensis.
 Comes de Loz, & Comes de
 Muha, omnia sua dant Sancto
LAMBERTO: frustra huic se
 opponente Duce Brabantia.
 Hic, multis modis foedifragus,
 Civitatem Leodiensem vastat,
 spoliat; Ecclesias, & sacra om-
 nia prophanat. Sed turpiter vin-
 citur, Deo, & S. LAMBERTO
 vires praebente. Tandem Dux
 ad publicam poenitentiam ada-
 ctus, nudis pedibus à Civitatis
 portâ ad S. LAMBERTI Ec-
 clesiam progreditur, & supplex
 absolutionem ab Episcopo pe-
 tens, voti fit compos. Hinc no-
 bilis ille Triumphus, qui in

STEPPEs dicitur, Cuius memoria haectenus quotannis, splendido apparatu repetitur, ab annis iam 400. & eo amplius. Hunc nos Triumphum in Vitâ S. LAMBERTI accuratè descriptimus, hîc minimè reperendû.

Hugo noster, Ordine Prædicatorum, Leodij admissio, & pace Ecclesiæ redditâ, moritur anno Salutari 1229.

LXVI. IOANNES DE
APPIA.

CONsecratus Episcopus ab Henrico Remensi Archiepiscopo, primam Missam celebrat in Valle S. Lamberti. Eius tempore admissi Religiosi Patres Scholares in Valle S. Mariæ : ædificatum Monasterium PP. Prædicatorum in Insulâ & Minorum iuxta Ecclesiam S. Jacobi

Iacobi. Duorum postremorum
 ædificata etiam Monasteria A-
 quisgrani, Traiecti, Hoyi, Lo-
 uani, S. Trudone, Niuellæ,
 Namurci, Dionanti, Mechli-
 niæ. Mortuus Iohannes anno
 1238.

LXVII. GVILHELMVS
 VALENTINVS.

O Stensus hic potius Ecclesiæ
 Leodiensi, quàm datus, sta-
 tim emoritur: Religione Ca-
 tholicâ integrâ perseuerante.

LXVIII. ROBERTVS
 LANGONEIS.

O Rnamentis multis, & pre-
 tiosis admodum Ecclesiam
 condecorauit. Obtinuit, vt in
 toto Ordine Cistertiensi Festû
 S. LAMBERTI Martyris cele-
 braretur; cum antè eius tantum
 fieret Commemoratio.

Illud maius : Quòd Festum Corporis Christi (quod hactenus toti Ecclesiæ Catholicæ deerat) primus omnium Leodij celebrari præcepit.

Longa est Historia: quam & alij multi descripserunt ; & nos iusto libello ; qui hactenus lucem non vidit.

Satis sit hoc Festum, maximè Catholicum, & Hæreticis præ omnibus maximè inuisum, Ecclesiæ Leodiensi deberi. Ibi prima eius Reuelatio facta Iulianæ Sanctæ Virgini Corneliensi : Ibi prima promulgatio, & Celebratio: Inde actum cum Summo Pontifice V R B A N O IV. qui ex Archidiacono nostræ Ecclesiæ ad illud Fastigium euectus, memoratum Festum instituit : Ibi præcipuâ Religione hactenus colitur ; Sacro Christi

sti Corpore, ad solemnem A-
 dorationem, in Cathedrali, om-
 nibusque Collegiatis Canoni-
 corum Ecclesijs, quintâ quâque
 feriâ totius anni, publicè pro-
 posito: & per omnes Parœcias,
 (sunt ex numero triginta qua-
 tuor) festis Officijs, & Procef-
 sionibus, pompisq; viciatim ce-
 leberrimis, aliquot per annum,
 mensibus, summâ pietate, eius-
 dem Sacri Corporis honori du-
 ctis. Hæc pluribus annis, Leo-
 diensium pietate, & procura-
 tione patrata, lubuit hoc com-
 pendioso velut fasciculo com-
 plecti. Obijt Robertus anno
 1246.

LXIX. HENRICVS
 DE GVELRIA.

ALTARE Maius Cathedralis
 Ecclesię in honorem B. Ma-
 rię Virginis, & S. Lamberti
 D 5 Mar-

Martyris, dedicari curavit. Id quâ pompâ, quo sacro apparatu contigerit, colligas licet ex eo, quod affuere Petrus Rothomagensis Archiepiscopus, Apostolicæ Sedis Legatus, qui illud consecrauit: item Rex Wilhelmus, Liferudus Moguntinus, Arnoldus Treuirensis, Conradus Coloniensis Archiepiscopi; & Episcopi, Iacobus Mentensis, Gaugericus Catalaunensis, & Henricus noster Leodiensis.

Huius tempore, institutum toto Orbe Festum Venerabilis Sacramenti, ab VRBANO IV. Pontifice, annitentibus Leodiensibus. De quo paulò ante in Roberto Langonensi diximus.

LXX.

LXX. IOANNES EN-
GHIENSIS.

LLeodensis Ecclesiæ Cantor
Grisellus, hoc Episcopo, æ-
dificauit, & dotauit Prioratum
Guilhelmitarum in prædio suo
Mottâ; vbi ali voluit octo Sa-
cerdotes, qui vel ob senium, vel
aliam infirmitatem, se alere nō
possent. Iussit tamen, si quando
dissolutiorem vitam ducerent,
Canonicorum Cathedraliū au-
thoritate, ex eiusdem Ordinis
Monasterio, cui nomen Bien-
hafay, alios substitui. Quod
postea factum.

LXXI. IOANNES
GVIDONIS.

HVius autoritate, Monachū
Cornelij-Montis in domū
Fratrum Minorum Leodium
migrarunt.

LXXII. HVGODE
CABILONE.

Fidem Catholicam huius tem-
pore incolumem fuisse con-
stat. Neque de illo aliud ad In-
stitutum nostrum, notandum
occurrit.

LXXIII. ADOLPHVS
DE WAIDEGE.

Vix electus, Ecclesiæ Sacra-
mentis munitus moritur.

LXXIV. THEOBALDVS
DE BARRO.

Nihil de hoc reperio singu-
lare. De Catholicâ Reli-
gione perdurante, constat.

LXXV. ADOLPHVS
A MARKA.

Occupatus totos 32. annos
belloꝝ, contentionum, &
diffi-

difficultatum infinitarum tumul-
 tibus : inter eos tamen, con-
 iunctis animis cum Canonicis
 Cathedralibus, sacrum Corpus
 S. Hadelini Confessoris, Cel-
 lis Visetum transtulit; & simul
 duodecim Canonicorum Col-
 legium: aperto prius eiusdem
 Sancti loculo, & Corpore in-
 tegro reperto. Brachio vno ex-
 cepto, quod in Monasterio
 Stabulensi, religiosè colitur.
 Facta ea Translatio anno 1338.
 Adolphus obiit anno 1344.

LXXVI. ENGELBERTVS
 A M A R K A.

Iisdem ferè studijs deditus En-
 gelbertus nepos, quibus Adol-
 phus patruus; cum paucis annis
 Episcopalem Leodij Sedem ob-
 tinuisset; ad Archiepiscopalem
 Coloniensem transfatus, Leo-
 dienses

80   L E G I A T A D
dienses Catholicos reliquit, vt
semper, & quales illos inue-
nerat.

LXXVII. IOANNES
DE ARKEL.

Sacerdotes, quos Seculares
dicimus, huius Episcopi tem-
pore, Leodij de Dæmonibus
triumpharunt. Ingens multi-
tudo virorum atq; mulierum è
superioribus Germaniæ parti-
bus, anno 1374. in Belgium
descendit, à Diabolis obsessa,
& infessa. Hi cum per Aquif-
granum, & Traiectum, tandem
Leodium appulissent, Ciuita-
tem terrore, & magnorum ma-
lorum expectatione, impleue-
runt.

Seminudi discurrebant, fertis
capita cincti, & choreas, non
modo in plateis; sed & in Ec-
clesijs

CATHOLICA. 81
clesijs, & domibus, ductitantes,
& clamantes se grauitè à Dæ-
monibus excrucitari: Ad multa
iam millia (dictu quoque hor-
rendum) excreuerant: & fie-
bat in dies maior accessio. Ple-
rique ita iudicabant, non rectè
ab impuris Sacerdotibus Secu-
laribus, Baptismi aquis lu-
stratos.

Sed vt ostenderet Deus, Sa-
cramentorum vim, & efficien-
tiam, à Ministrorum probitate
minimè pendere: per eos ipsos,
Diabolos excuti voluit, & mi-
seros homines liberari, qui ca-
lumniam patiebantur. Nam cū
Monachi, & Religiosi nihil eā
in re, quantumuis conarentur,
efficere possent; ij, quos dixi,
Sacerdotes, stolis ritè ornati,
Ecclesiæ sacris Exorcismis, &
aquâ Benedictâ propinatâ, re-
citato-

citatoque sacro Euangelio, iniustos possessores domicilijs non suis eiecerunt. Paulatim id factum: sed non cessatum, donec totum illud Satanæ ludibrium sublatum est, non sine Ecclesiæ Leodiensis, eiusque Sacerdotum ingenti gloriâ.

Sub hoc tempus, grauissimum schisma in Ecclesiâ Romanâ oritur, quo annos ipsos 40. miserrimè scissa, & afflicta est. Urbano sexto Pontifici legitimo, opponunt Schismatici Antipapam, qui se Clementem septimum nominabat. Leodiensis Ecclesia pluribus Regnis, & Prouincijs schismatico adherentibus, in officio mansit, & Urbanum, ut decebat, agnouit, ut ex ipsius Urbani litteris, ad Ecclesiam Leodiensem, vacante Sede, datis, clarè constat.

LXXVIII.

LXXVIII. ARNOLDVS
DE HORN.

CAnonicus Leodiensis Eustachius Persandus ab Ecclesiæ Cathedralis. Canonicis, mortuo Ioanne de Arkel eligitur. Mittuntur aliquot primarij viri, qui à Pontifice confirmationem de more petant: qui prauo consilio vsi, cum in Italiam missi essent, Auenionem eunt, & inde Fundos proficiscuntur, & cum Clemente Antipapa agunt; qui Electum confirmat. At Urbanus verus Pontifex, re intellectâ, Arnolde Horneo Episcopatum Leodiensem cōfert: quem Leodienses vt legitimum Episcopum agnoscunt: qui & ab Imperatore, Aquigrani Regalia, quæ vocantur, accipit.

LXXIX. IOANNES
DE BAVARIA.

VERUM Pontificem, Urbano defuncto suffectū agnouit, & missis Legatis, veneratus est, seque, & Dioccesin Leodiensem, illi commendauit. Vingtino nouem annis Leodiensem Sedem tenuit: ac deinde reliquit, uxoremque duxit.

LXXX. IOANNES DE
WALENRODA.

SUCCESSIT Bauaro Ioannes de Walenroda, cum priscis Ecclesie Leodiensis Fundatoribus, Suffrido iudice, comparandus. Ordines Sacros, & Confirmationis Sacramentum, ipse conferebat, in Missarum celebratione, alijsque Diuinis Officijs assiduus. Sed, vt virtus im-

XIXXI
pijs

pijs odio est, primo Episcopatus sui anno, veneno perimitur, anno 1419.

LXXXI. IOHANNES
HEINSBERGIVS.

EGregius hic Iuuenis, legitime electus, & à Martino V. Pontifice legitimo, rite confirmatus, contra Hussitas hæreticos, cum multis alijs Principibus Viris, Cruce signatus, in expeditionem profectus est. Obijt anno 1456. cum proximo anno antè, in gratiam Borbonij, Episcopatu cessisset.

LXXXII. LVDOVICVS
BORBONIVS.

TOtos vigintifex annos bellis, & tumultibus exercitus, Fidem tamen Catholicam retinuit, & moriens Ecclesiæ Leodiens

diensi reliquit. Viuere desijt
anno Seruatoris 1482.

LXXXIII. IOANNES
HORNEVS.

ITerum sub isto mera bella,
tumultus, turbæ. Interea ta-
men, tamquam si in mediâ pa-
ce ageretur: S. Lamberti, &
aliorum Sanctorum Reliquiæ
apertis tumultis inspectæ, patro-
cinia calidis precibus postulata:
Capiti ipsius S. Lamberti splen-
didissimum Festum institutum.
Emoritur Horneus anno 1505.

LXXXIV. ERARDVS
A MARKA.

HEros iste, Ecclesiæ, & Pa-
triæ Leodiensis bono natus,
omnium Canonicorum suffra-
gijs ritè electus, & à Pontifice,
de more confirmatus, primum
Sa-

Sacerdos, deinde Episcopus cō-
secratus, Pentecostes Spiritūs
Sancti die, primam Deo Ho-
stiam, primo Missæ Sacrificio,
obtulit: atque eâdem hebdo-
made, pluribus sacros Ordines
contulit, etsi Episcopus Suffra-
ganeus non deerat, cuius opera
plerique Superiores Episcopi,
ad id munus vti consueuerant.
Multa deinceps præclara præ-
stitit: è quibus pauca, quæ ad
Catholicam illius, & Ecclesiæ
Religionem insinuandam, per-
tinent, breuissimè, more nostro,
delibamus.

Translationis S. Lamberti Fe-
stum, maiore, quàm hactenus,
splendore, celebrari præcepit:
& sacrosanctum eius Caput,
à quatuor Cathedralis Eccle-
siæ Canonicis, in sacrâ pom-
pâ circumgestari, quotannis
redcunte

redeunte festâ die , in perpetuū instituit.

Caroli Cęsaris Edictū, contra Lutherum, eiusque Sectatores, per id tempus exortos , Leodij, totoque Episcopatu , promulgari iussit. Sacerdotem , praua dogmata spargentem, vlttricibus flammis tradi mandauit.

Anniuersarium Sacrum, Exequiasque post mortem suam, omnibus deinceps temporibus, celebrari voluit.

Libertinos quosdam temere de Religionis Dogmatibus disputâtes, vel proscripsit, vel extremo supplicio sustulit. Scholas, & conuenticula hæreticorum prohibuit: & Magistellum pueros corrumpentem, perpetuo exilio damnauit. Plurimos alios hæreticos, vel morte, vel alijs pœnis multauit.

Tan-

Tandem, cum Leodiensi Ecclesie annos triginta duos, sanctissime præfuisset, ad meliorem vitam, omnibus Ecclesie Sacramentis munitus, euolauit, die 16. Febr. anno 1538.

LXXXV. CORNELIUS
A BERGIS.

INitijs huius Præfulis, multi Anabaptistæ, Angliâ expulsi, cum se in Ditionem Leodien. infudissent, supplicijs coërciti sunt; viris Vulcano: fœminis Nepruno traditis.

Capitis pœnam in eos constituit, qui hæreticorum libros, venderent, emerent, legerent, ipsis libris igni traditis. Vitâ defungitur anno 1543.

LXXXVII.

LXXXVI. GEORGIVS
AVSTRIACVS.

EDicta contra Hæreticos re-
nouauit, & publicauit, ipso
in Episcopatum ingressu. Ca-
tholicis Sacramentis munitus,
catholicè obiit, anno 1557.

LXXXVII. ROBERTVS
ABERGVS.

MOx vt electus est, Sacerdo-
tio inauguratur, & Sacer-
dotij primitias, primam Mis-
sam Deo offert. Huius tempo-
re noui Episcopatus in Belgio,
authoritate Pauli IV. Pontifi-
cis, petente, & annitente Phi-
lippo Rege Catholico, erecti,
detractâ Episcopo Leodiensi,
eiusque Archidiaconis, Iuris-
dictione, & Urbibus, Oppidis,
Pagis, ingenti numero: Ex quo
colli-

colligas, quanta Ecclesiæ Leo-
dientis fuerit amplitudo: quæ,
cum hodieque sit amplissima, a-
liquot Episcopatibus nouis e-
rigendis, terras, & populos,
concessit.

Robertus, vni Deo vacandi
studio, Episcopatum sponte re-
liquit, succedente Groesbeka-
no, anno 1564.

LXXXVIII. GERARDVS
GROESBEKANVS.

Leodienses ad Fidem Catho-
licam, & Romanam retinen-
dam, & tuendam, acri, & effi-
caci oratione hortatus est, quæ
hactenus nunquã interrupta in
nobili isto Episcopatu, ab ipsis
Apostolorum temporibus, fuis-
set. Conclamatum vno ore ab
omnibus, Velle in Maiorum
sacrosanctâ Religione vivere,
& mori, E Vi-

Vicini interea Hæresi additi, praua dogmata per impios Ministros spargebant, & pruriente aure excipiebant: imagines sacras confringebant: & deniq; Religionem auitam cõculcabant. Hasselerenses vicino malo afflati, ad eandem perniciosam libertatem aspirabant.

Præsul veritus, ne mala ista contagia Oves hæctenus innocentes, & sanas læderent, officij eos admonet, tum litteris missis, tum etiam viris, Catholicâ Religione, & prudentiâ pollentibus. Quæ, vbi parum proficiunt, rebelles eos & Diuinæ, humanæq; Majestatis reos, à rerum capitalium Iudiciis, declarari mandat.

Leodij, eâdem de causâ, intentissimè vigilatum, & inde in perpetuum exilium eiectione aduenæ,

næ, qui praua dogmata clanculum disseminabant. Masekani itidem nouis rebus studentes, ut rebelles damnantur. Mox contracto Exercitu, Groesbekanus, omnium Ordinum consensu, Hasselêses obsideri iubet. Quin ipse eodem profectus, frustra feroces, ad deditiorem compellit, pollicitos, in Maiorum Religione deinceps perennaturos. Exemplum eorum secuti Masekani. Omnes præsidium Militare receperunt.

Collegium Societatis IESU Leodij admisit: eique, præter cæteram beneuolentiam, duos Prioratus uniuert, Sancti Seuerini, & quod dicitur De Muno.

Gregorius XIII. Pontifex uerè Maximus, & Optimus, ad Magistratum Leodiensem litteras anno 1575. dedit: quibus

E a eorum,

eorum, & totius Populi constantiam in Fide, magnifice laudat, & vt porro pergant, hortatur. E quibus Leodienses meos illa verba recordari velim, & altè animo infigere: *Confirmabant vos Catholicam Religionem, piè, catholiceq; colere: haereses pœnitus odisse, & detestari, atque abigere.*

Post multa, præclarè, maximè pro Religione gesta, Episcopus Gerardus, defunctus piè & Catholicè est ferijs SS. Innocentium anno 1580.

LXXXIX. ERNESTVS
BAVARVS.

Patribus Societatis IESV, qui iam inde ab anno 1566. sub Groesbekano, Leodij Deo, & Proximo operam dederât, Domicilium attribuit, quod Fratrum

trū S. Hieronymi eatenus fuerat. Qui anno 1581. vltimâ die Aprilis, Iuuentutis Scholas aperuerunt.

Ernestus contra hæreticos, & eorum receptatores Edictum promulgat & Iohannē Backs, qui praua dogmata docuerat, hæresin abiurare cogit.

Hollandi ad Ordines primū Leodienses : tum ad Ernestum Præsulem scribunt, conquerentes suæ Religionis homines indignè tractari : respondet Præsul, vt Catholicæ Religionis Defensorem decuit. Quin & tunc, & deinceps quoad vixit, hæreticos perscrutatus est, eiecit, supplicijs affecit.

Idem Quadragesimæ Ieiunia, hæreticorum viciniâ non nihil labefacta, Edicto proposito, religiosius obseruari præcepit.

cepit. Tum Monasteriorū quorundam abusus sustulit, probante eius diligentiam, & Constitutiones, Summo Pontifice.

Tandem, iteratis Edictis Ecclesiæ Leodiensi contra hæreses, Aquisgrani maximè in viciniâ grassantes, cauet; & placidè in Domino moritur, Anno 1612. die 17. Februarij

**XC. FERDINANDVS
B A V A R V S.**

DE hoc ne adulari videar, si-
lebo. Satis loquitur Catholicum illud Symbolum, quod non magis Serenissimæ Familiæ insignibus subscribit, quàm Vitâ, & Moribus describit.
A V I T A F I D E.

Lector